Să ard de sete

Să ard de sete, tot n-aş bea

Din apele stricate

Ce le-ntâlnesc în calea mea

Prin lumea de păcate.

Să mor de foame tot n-ating

Mâncăruri otrăvite

Spre care ne-ncetat mă-mping

Păcate şi ispite.

Să mor de frig, nu mă-ncălzesc

La focuri vinovate

Pe unde slugile pândesc

Iubiri îndurerate.

Să mor în drum, tot n-aş intra

În casa blestemată

Ce ar zdrobi şi-ar ruina

Iubirea mea curată.

Să umblu gol, tot n-am să-mbrac

Ce diavolul-mi întinde

Să zac în şanţ, să mor sărac

Pe Domnul nu-L voi vinde.

Mai bine plîng acum, un ceas,

cu Domnu-n părtășie

decît fără Hristos rămas

să plîng o veșnicie!